

Jeg kunde nævne flere Tilfælde af denne Art. I det Amt, hvor jeg er fra, nemlig Thisted Amt, er der en Kommune, der i sin Tid har været Genstand for en alt andet end passende Behandling fra Amdsraadet Side. I denne Kommune blev der en Gang solgt et Gæstgiveri, og Kommunens Beboere og Sogneraadet gjorde, hvad de kunde, for at Amdsraadet ikke skulde anbefale at give den ny Ejer Bevilling til Udskænkning af Spiritus. Men til Trods for, at Kommunens Beboere indsendte en Adresse, og til Trods for, at Sogneraadet ogsaa søgte at paavirke Amdsraadet, blev der alligevel paa Amdsraadets Anbefaling givet en saadan Tilladelse. Det har fundet Sted gentagne Gange i Thisted Amt, og jeg synes derfor ikke, at det er uberettiget, om man ogsaa paa disse Omraader søgte at udvide Kommunernes Selvstyre, saaledes at Beboerne, Mænd og Kvinder, fik Ret til at bestemme, om der skal være Udskænkning af Spiritus eller ej. For saa langt maa vi dog være komne, at alle kunne være enige om, at Spiritus er ikke en Nødvendighedsartikel, ikke noget, der er nødvendigt til Livets Ophold.

Om Lovforslagets øvrige Bestemmelser skal jeg ikke udtale mig ret meget, da Tiden er saa fremskreden. Jeg kunde dog have Lyst til lige at berøre et Par Paragraffer. Der staar bl. a. i § 18: „I det Hus, hvori Beværtningen er indrettet, eller i Husets Nabolag maa der ikke af den, som driver Beværtning uden stærke Drikke, ej heller af hans Folk eller Medlemmer af hans Husstand opbevares stærke Drikke i nogen som helst Mængde“. Det synes jeg er en ret mærkelig Bestemmelse. Jeg finder, at det er at tro Afholdsbeværterne for daarligt, naar man bestemmer, at det paa det strengeste skal være forbudt at opbevare nogen som helst Mængde af spirituøse Drikke, da vi jo dog alle sammen vide, at saadanne ogsaa blive brugte i Husholdningen; f. Eks. bruges Spiritus meget til Syltning. Det er en meningsløs Bestemmelse, som kun kan genere disse Restauratører ret betydeligt. Det er meningsløst, at en Restauratør skal bære Ansvaret for, at hans Karl eller en af hans Husstand maatte i et enkelt Tilfælde have lidt Spiritus i Huset.

Dernæst kunde jeg ønske at sige et Par Ord om § 21. Kommissionen er nu Gang efter Gang bleven rost meget for sit Forslag, men det maa alligevel i allerhøjeste Grad forbavse, at den har kunnet foreslaa en saadan Paragraf. Ifølge den

kan Indenrigsministeriet, efter at Kommunalbestyrelse og Politimester have udtalt sig om Sagen, meddele Bevilling til at beværte med stærke Drikke bl. a. paa Jernbanestationer, hvor Forholdene medføre Trang dertil. Er det virkelig Tilfældet, at det i det Herrens Aar 1908 kan blive nødvendigt, at Staten skal sørge for spirituøse Drikkevarer til de rejsende? Jeg tvivler meget paa, at det kan blive nødvendigt, og de, der have rejst en Del, ville have set, hvorledes de spirituøse Drikke blive misbrugte af unge Mennesker, der rejse med Statens Jernbaner og Dampfærger. Forleden da jeg rejste en Tur hjem til Jylland, gik jeg paa en af Dampfærgerne ned i 3die Klasses Kahyt, og da jeg gik ned ad Trappen, saa jeg, at der var anbragt en Plakat over den, hvorpaa der stod: „Tobaksrygning forbudt“. Men nede i Kahytten sad der fem unge Mennesker, som meget ugenert sad og røg Tobak. Tjeneren havde ganske vist sagt til dem, at det var forbudt, men paavirkede, som de vare, af Spiritus, brøde de sig hverken om Plakaten eller om Tjenerens mundtlige Paatale. Det er Gang efter Gang, man ser den Slags Ting mellem 3die Klasses rejsende, at saadanne letbenede Herrer, der have været lidt ude paa Livet, tillade sig alt muligt, særlig naar de medrejsende til Dels ere Landmænd. Selvfølgelig tror jeg ikke paa, at vi kunne komme saa vidt, at vi faa Lovgivningsmagten til at lave Alkoholbeværtningerne paa Statsbaner og Dampskibe om til Afholdsbeværtninger, om jeg end tror, at den Sum, Staten derved vilde tabe, vilde gavne Samfundet betydeligt mere end den større Lejeindtægt, Staten nu faar; men jeg vil henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at den Slags Ting finder Sted, og spørge ham, om han ikke vil være saa venlig at meddele det til sin Kollega Trafikministeren, for at der kan blive gjort en lille Smule for, at Tjenerne paa Statens Dampfærger og Jernbanestationer kunne faa Paalæg om ikke at udskænke spirituøse Drikke til Folk, som i Forvejen ere synlig paavirkede af Spiritus.

Hermed skal jeg slutte. Jeg haaber, at Forslaget, naar vi igen se det fra Udvalget, maa komme frem i en betydelig bedre Skikkelse end den, vi nu se det i. Særlig skulde det glæde mig meget, om den foreslaede Afstemningsmaade maatte blive tagen under grundig Behandling i Udvalget.

Rasmus Hansen: Det var med stor Interesse, jeg i Gaar hørte det udmærkede